การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้ 买东西 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

DEVELOPMENT OF LISTENING – SPEAKING CHINESE LANGUAGE UNITE 买东西 USING TASK – BASED LEARNING OF GRADE 5 STUDENTS.

[1]พัทธมน ต้นโพธิ์ และ [2]ศิริพร พึ่งเพ็ชร์

[1]Pattamon Tonpho and [2]Siriporn Puengphet

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, ประเทศไทย

Vongchavalitkul University, Thailand

[1]pattamon_ton@vu.ac.th, [2]siriporn_phu@vu.ac.th

Received : December 12, 2024; **Revised** : March 5, 2025; **Accepted** :April 29, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง -พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 60 และ 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนโคราชวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 23 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบความสามารถการฟังภาษาจีน แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาจีน และ แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

---

[1]นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

[2]ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบการแจกแจงแบบโค้งปกติ โดยใช้ Kolmogorov-Smirnov พบว่าแจกแจงแบบโค้งปกติ และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test Dependent และt-test for One Sample ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 72.80 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ, ความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีน

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare the listening and speaking abilities in Chinese of Grade 5 students before and after learning through a task-based learning approach, 2) to compare the listening and speaking abilities in Chinese of Grade 5 students after learning through a task-based learning approach with the 60% criterion, and 3) to study the satisfaction level of Grade 5 students towards the task-based learning approach. The sample group in this research consisted of 23 students from Grade 5/2 at Koratwittaya School, Mueang District, Nakhon Ratchasima Province, in the first semester of the 2024 academic year. The group was selected using cluster sampling. The research tools included a lesson plan, a Chinese listening proficiency test, a Chinese speaking proficiency evaluation, and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, percentage, standard deviation, and the Kolmogorov-Smirnov test for normal distribution. Hypotheses were tested using the dependent t-test and one-sample t-test. The research findings were as follows: 1) The listening and speaking abilities in Chinese of Grade 5 students after learning through the task-based learning approach showed a statistically significant improvement compared to before, at the .05 level. 2) The listening and speaking abilities in Chinese of Grade 5 students after the task-based learning approach was 72.80%, which significantly exceeded the 60% criterion at the .05 level. and 3) The

satisfaction level of Grade 5 students towards the task-based learning approach was at the highest level.

Keywords: Task – Based Learning, listening and speaking abilities in Chinese

บทนำ

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชน โลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคมเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายเละกว้างขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งในประเทศไทย ภาษาจีนถือเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุด ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา และเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนและประชาชนมีความสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีน คือ การสร้างศักยภาพในการใช้ภาษาจีนเพื่อสื่อสารกับชาวจีนหรือผู้คนที่ใช้ภาษาจีน ด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การทำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ การศึกษา การท่องเที่ยว การร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชน การกระชับความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การเรียนภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นจุดสำคัญของการสื่อสารและ มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างมาก ในปัจจุบันการจัดการเรียนการเรียนการสอนภาษาจีน จะเริ่มต้นจากทักษะการฟังนำไปสู่การพูดเพื่อไปสู่การอ่านและเขียน ตามลำดับ การฟังและการพูดจึงนับเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสาร เพราะถือเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (ปิยะพงษ์ วงศ์ขุมเงิน, 2556)

โรงเรียนโคราชวิทยา จัดให้มีวิชาภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ระดับประถมศึกษาทุกชั้นปี จำนวน 120 ชั่วโมงต่อปี โดยผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด ต้องผ่านไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (โรงเรียนโคราชวิทยา, 2561) จากการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ภาษาจีน (เพิ่มเติม) พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 80 ไม่สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ความสามารถในการสื่อสาร ถือเป็นสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน เกี่ยวข้องกับความสามารถในด้านของการฟัง – พูด ซึ่งปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับ อัญชลิการ์ ขันติ (2561) ที่พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ก็คือ ปัญหาด้านการฟัง - พูดภาษาจีน ทำให้เป็นปัญหาอย่างยิ่งในการสื่อสาร ซึ่งถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถฟังและพูด สื่อสารได้อย่างถูกต้องแล้วย่อมเป็นการยากที่จะพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ได้ ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาจีนต่ำ

จากการศึกษางานวิจัยด้านการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง - พูด ภาษาต่างประเทศ พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมาย มีความสัมพันธ์กับโลกแห่งความเป็นจริง ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์ พานิช, 2555, น.17) โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Estaire & Zanon, 1994, pp.20-52, Willis, 1998, pp.40-41 และ Ellis, 2003, pp.244-262) มีกระบวนการจัดแรียนรู้ 3 ขั้นดังนี้ 1. ขั้นก่อนการปฏิบัติ สำรวจความรู้เดิม เลือกหัวเรื่องของงานปฏิบัติ วางแผนชิ้นงาน การดำเนินงาน เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานปฏิบัติ 2. ขั้นทำงานปฏิบัติ ผู้เรียนปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ในขั้นที่ 1 เพื่อฝึกการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว โดยมีผู้สอนเป็นผู้สังเกตและบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นในการทำงานปฏิบัติ 3. ขั้นหลังงานปฏิบัติ ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ ผู้สอนให้ข้อมูล ย้อนกลับผู้เรียนปฏิบัติงานซ้ำอีกครั้งเพื่อ ฝึกการใช้ภาษาที่ถูกต้อง จากนั้นทำแบบทดสอบหลังเรียน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนโคราชวิทยา จึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ พัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีน ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องจริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 60

3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้ 买东西 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ใช้การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโคราชวิทยา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 46 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนโคราชวิทยา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยสุ่มมา 1 ห้องเรียน ได้นักเรียนจำนวน 23 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 2 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบความสามารถการฟังภาษาจีน เรื่อง 买东西 (ซื้อของ) ซึ่งใช้วัดก่อนและหลังเรียนจากจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ

2.3 แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาจีน เรื่อง 买东西 (ซื้อของ) ซึ่งเป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวม รายด้านเพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้ 买东西 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ นำเสนอได้ตามตารางดังนี้

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

เลขที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน (35)	ร้อยละ	คะแนน (35)	ร้อยละ	คะแนน (35)	ร้อยละ
1	11	31.43	23	65.71	12	52.17
2	14	40.00	26	74.29	12	46.15
3	12	34.29	25	71.43	13	52.00
4	10	28.57	22	62.86	12	54.55
5	11	31.43	19	54.29	8	42.11
6	10	28.57	21	60.00	11	52.38
7	15	42.86	29	82.86	14	48.28
8	13	37.14	25	71.43	12	48.00
9	11	31.43	23	65.71	12	52.17
10	14	40.00	28	80.00	14	50.00
11	14	40.00	25	71.43	11	44.00
12	15	42.86	28	80.00	13	46.43
13	13	37.14	27	77.14	14	51.85
14	14	40.00	26	74.29	12	46.15
15	15	42.86	28	80.00	13	46.43
16	12	34.29	25	71.43	13	52.00
17	10	28.57	22	62.86	12	54.55
18	16	45.71	27	77.14	11	40.74
19	20	57.14	31	88.57	11	35.48
20	14	40.00	29	82.86	15	51.72
21	13	37.14	29	82.86	16	55.17
22	12	34.29	23	65.71	11	47.83
23	13	37.14	25	71.43	12	48.00

เลขที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน (35)	ร้อยละ	คะแนน (35)	ร้อยละ	คะแนน (35)	ร้อยละ
$\overline{X}$	13.13	37.52	25.48	72.80	12.35	48.62
S.D.	2.30		3.00		1.64	

จากตาราง 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเท่ากับ 13.13 คิดเป็นร้อยละ 37.52 และหลังเรียนเท่ากับ 25.48 คิดเป็นร้อยละ 72.80 จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน โดยผู้เรียนมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 12.35 คิดเป็นร้อยละ 48.62

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างค่าเฉลี่ยของความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D.	ร้อยละ	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	23	35	13.13	2.30	37.52	22	36.095*	.000
หลังเรียน	23	35	25.48	3.00	72.80			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างค่าเฉลี่ยของความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 60

ตาราง 3 คะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 60

เลขที่	คะแนนหลังเรียน (35)	ร้อยละของคะแนนหลังเรียน	การผ่านเกณฑ์
1	23	65.71	ผ่านเกณฑ์
2	26	74.29	ผ่านเกณฑ์
3	25	71.43	ผ่านเกณฑ์
4	22	62.86	ผ่านเกณฑ์
5	19	54.29	ไม่ผ่านเกณฑ์
6	21	60.00	ผ่านเกณฑ์
7	29	82.86	ผ่านเกณฑ์
8	25	71.43	ผ่านเกณฑ์
9	23	65.71	ผ่านเกณฑ์
10	28	80.00	ผ่านเกณฑ์

เลขที่	คะแนนหลังเรียน (35)	ร้อยละของคะแนนหลังเรียน	การผ่านเกณฑ์
11	25	71.43	ผ่านเกณฑ์
12	28	80.00	ผ่านเกณฑ์
13	27	77.14	ผ่านเกณฑ์
14	26	74.29	ผ่านเกณฑ์
15	28	80.00	ผ่านเกณฑ์
16	25	71.43	ผ่านเกณฑ์
17	22	62.86	ผ่านเกณฑ์
18	27	77.14	ผ่านเกณฑ์
19	31	88.57	ผ่านเกณฑ์
20	29	82.86	ผ่านเกณฑ์
21	29	82.86	ผ่านเกณฑ์
22	23	65.71	ผ่านเกณฑ์
23	25	71.43	ผ่านเกณฑ์
$\overline{X}$	25.48	72.80	ผ่านเกณฑ์ 22 คน
S.D.	3.00		คิดเป็นร้อยละ 95.65

จากตาราง 3 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.04คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.00 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างร้อยละของคะแนนเฉลี่ยกับเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 95.65 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด

ตางราง 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 60

การทดสอบ	n	คะแนนตามเกณฑ์	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	23	21	25.48	3.00	7.164*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ตาราง 5 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1	ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้	4.65	0.57	มากที่สุด
2	การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.48	0.59	มาก
3	เนื้อหาที่เรียนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.61	0.66	มากที่สุด
4	ผู้เรียนชอบที่ได้ทำงานปฏิบัติที่ท้าทายและส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน	4.91	0.29	มากที่สุด
5	ผู้เรียนสนุกกับการทำงานปฏิบัติ	4.74	0.62	มากที่สุด
6	ผู้เรียนชอบที่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมกันวางแผนในการทำงานปฏิบัติ	4.87	0.34	มากที่สุด
7	ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาจีนในระหว่างการทำงานปฏิบัติ	4.70	0.47	มากที่สุด
8	ผู้เรียนชอบที่ได้ร่วมกันสรุปองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน	4.65	0.65	มากที่สุด
9	ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ	4.52	0.79	มากที่สุด
10	ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.65	0.71	มากที่สุด
รวม		4.68	0.57	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย เท่ากับ 0.57 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้เรียนชอบที่ได้ทำงานปฏิบัติ ที่ท้าทายและส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.91 , S.D. 0.29) ผู้เรียนชอบที่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมกันวางแผนในการทำงานปฏิบัติ ($\overline{X}$ = 4.87 , S.D. 0.34) ผู้เรียนสนุกกับการทำงานปฏิบัติ ($\overline{X}$ = 4.74 , S.D. 0.62) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง เรื่องการพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้ 买东西 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ความสามารถการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง -

พูดภาษาจีน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 และหลังเรียนเท่ากับ 25.04 จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟัง – พูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ตามแนวคิดของ Estaire & Zanon (1994, pp.20-52), Willis (1998, pp.40-41) และ Ellis (2003 pp.244-262) มีกระบวนการจัดเรียนรู้ 3 ขั้นประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติ ขั้นที่ 2 ขั้นทำงานปฏิบัติ และขั้นที่ 3 ขั้นหลังงานปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติงาน และเป็นไปตามธรรมชาติ ด้วยการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้เกิดชิ้นงานและผลงานตามลำดับขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติ ผู้สอนแนะนำสิ่งที่ผู้เรียนจะใช้ในงานปฏิบัติ เช่น รูปแบบทางภาษา คำศัพท์ วลี หรือโครงสร้างประโยค เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการเขียนบทสนทนาและใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ โดยผู้เรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4 คน โดยคละความสามารถเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนกลาง 2 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนบทสนทนาการซื้อของ และผู้เรียนได้ร่วมกันวางแผนและแบ่งหน้าที่กันในการแสดงบทบาทสมมติ ในขั้นนี้จะเป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ จนเกิดความคล่องแคล่ว และมีความมั่นในใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสื่อสาร ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Brumfit (1984, p.65) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง เพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับที่ Willis (1996, pp.1-19) และ Ellis (2003, pp.9-10) ได้กล่าวว่า การนำงานปฏิบัติมาประยุกต์กับการเรียนรู้ทางภาษา เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในบทสนทนา ผู้สอนให้คำแนะนำแก้ไข ด้านโครงสร้างทางไวยกรณ์ที่ใช้ในการซื้อขายสิ่งของ เพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขได้ถูกต้อง และแสดงบทบาทสมมติซ้ำอีกครั้ง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่คล่องแคล่วและถูกต้องยิ่งขึ้น จากนั้นผู้เรียนสรุปองค์ความรู้และทำแบบทดสอบ ดังที่ Taylor (1983) และ Brumfit (1984) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติ ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ้งลาวัณย์ วงษ์ธนาศิริ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติควบคู่กับกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงาน ปฏิบัติควบคู่กับกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริญญา ศรีคำ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สูงกว่ากว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ในขั้นที่ 1 เตรียมปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่ผู้สอนชี้แจงให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์และขอบเขตการทำงานปฏิบัติ ซึ่งในขั้นนี้ผู้สอนได้สำรวจการฟังเสียงคำศัพท์และการบอกความหมายของสิ่งของ จากนั้นผู้สอนเตรียมตัวอย่างของบทสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษารูปแบบทางภาษา คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค ด้วยการปฏิบัติกิจกรรมรู้เสียงทราบความหมาย และ กิจกรรมจับคู่ตอบคำถาม ซึ่งในขั้นนี้ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกชี้แนะให้แก่ผู้เรียน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการนำคำศัพท์มาสร้างบทสนทนาในการแสดงบทบาทสมมติ และเตรียมความพร้อมในการฟัง - พูด ก่อนขั้นปฏิบัติงาน ดังที่ Willis (1998, pp.40-41) ได้กล่าวว่า ในขั้นเตรียมปฏิบัติงาน ผู้สอนเป็นผู้แนะนำเรื่องหรืองานที่จะมอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติจนเข้าใจก่อน และเตรียมตัวอย่างของงานปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกันถึงสิ่งที่ต้องปฏิบัติและผลงานที่ผู้สอนต้องการ ขั้นที่ 2 ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาจีนในการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว จึงไม่มีการขัดจังหวะแม้ผู้เรียนจะยังใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ผู้สอนทำหน้าที่เป็นเพียงผู้สังเกตเท่านั้น ตามที่ Paulston (1976, pp.60-70) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติงานปฏิบัติและนำเสนอในรูปแบบของกิจกรรมบทบาทสมมติ และขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน ผู้เรียนในกลุ่มที่ยังใช้ภาษาในการแสดงบทบาทสมมติไม่ถึงเกณฑ์ ผู้สอนจะให้คำแนะนำแก้ไข และแสดงบทบาทสมมติซ้ำ จึงส่งผลให้ผู้เรียนร้อยละ 95.65 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีรียา มาตะรักษ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติกา กระจิวผา (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การ

พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก ในการทำงานปฏิบัติ ได้ผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติด้วยความท้าทายความสามารถในการใช้ภาษาจีนโต้ตอบกันในการแสดงบทบาทสมมติ ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การวางแผน มอบหมายหน้าที่ ในการแต่งบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติ ได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติงาน ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน จึงทำให้ผู้เรียนชอบที่ได้ทำงานปฏิบัติที่ท้าทายและส่งเสริมกระบวนการคิดของผู้เรียน ผู้เรียนชอบที่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมกันวางแผนในการทำงานปฏิบัติ ผู้เรียนสนุกกับการทำงานปฏิบัติ ตามที่ Applewhite (1965) ได้ให้ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคล ในการปฏิบัติงาน ซึ่งรวมไปถึงความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงาน และ สาโรช ไสยสมบัติ (2554, น. 39) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เธียรสิรา คงนาวัง (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (X = 4.59)

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การนำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติงาน อย่างเป็นไปตามธรรมชาติ จนเกิดความคล่องแคล่ว และมีความมั่นในใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสื่อสาร ด้วยการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหาและวางแผนในการทำงานปฏิบัติ และเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กฤติกา กระจิวผา. (2561). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.

เธียรสิรา คงนาวัง. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้โยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.

ปิยะพงษ์ วงศ์ขุมเงิน. (2556). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบ 4MAT*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น

วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ. มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

วีรียา มาตะรักษ์. (2559). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. อุดรธานี.

รุ้งลาวัณณ์ วงษ์ธนาสิริ. (2558). *ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติควบคู่กับกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. บัณฑิตวิทยาลัย : สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

โรงเรียนโคราชวิทยา. (2561). *เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโคราชวิทยา*. นครราชสีมา.

ศิริญญา ศรีคำ. (2562). *การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. นครปฐม.

สาโรช ไสยสมบัติ. (2554). *ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. มหาสารคาม.

อัญชลิการ์ ขันติ. (2561). *การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.

Applewhite, P. B. (1965). *Organization Behavior Englewook Cliffs*. New York: Prentice Hall.

Brumfit, C. (1984). *Communicative methodology in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

Ellis,R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. New York: Oxford University Press.

Estaire; S. & Zanon, J. (1994). *Planning Classwork: A task-Based Approach*. Oxford: Macmillan Heinemann.

Paulston, C. B. (1976). *Teaching English as a second language: techniques and procedures*. Massachusetts: Cambridge University Press.

Taylor. (1983). Teaching ESL: Incorporating Communicative Student Centered Component. TESOL Quarterly.

Willis, J. (1996). *A Framework for Task-based learning*. Edinburgh: Longman.

_____. (1998). *A Framework for Task-based learning*. Essex: Addison Wesley Longman Limited.